

ŚW. JÓZEFA OBLUBIEŃCA NMP - UROCZYSTOŚĆ. (A)

PIERWSZE CZYTANIE (2Sam 7,4-5.12-14.16)

Czytanie Z Drugiej Księgi Samuela.

Pan skierował do Natana następujące słowa: «Idź i powiedz mojemu słudze Dawidowi: To mówi Pan:, “Kiedy wypełnią się twoje dni i spoczniesz obok swych przodków, wtedy wzbudzę po tobie potomka twojego, który wyjdzie z twoich wnętrzności, i utwierdzą jego królestwo. On zbuduje dom imieniu memu, a Ja utwierdzą tron jego królestwa na wieki. Ja będę mu ojcem, a on będzie Mi synem. Przedemną dom twój i twoje królestwo będzie trwać na wieki. Twój tron będzie utwierdzony na wieki”». Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY: (Ps 89, 2-3. 4-5. 27 i 29)

Będę na wieki śpiewał o łasce Pana,
moimi ustami Twą wierność będę
głosił przez wszystkie pokolenia.
Albowiem powiedziałeś:
«Na wieki ugruntowana jest łaska»,
utrwaliłeś swą wierność w niebiosach.

«Zawarłem przymierze z moim wybranym,
przysiągłem mojemu słudze, Dawidowi:
Utrwalę twoje potomstwo na wieki
i tron twój umocnię na wszystkie pokolenia».

«On będzie wołał do Mnie:
"Tyś jest Ojcem moim,
moim Bogiem, Opoką mego zbawienia".
Na wieki zachowam dla niego łaskę
i trwale z nim będzie moje przymierze».

DRUGIE CZYTANIE (Rz 4, 13. 16-18. 22)

Czytanie z listu św. Pawła apostoła do Rzymian:

Bracia: Nie od wypełnienia Prawa została uzależniona obietnica dana Abrahamowi i jego potomstwu, że będzie dziedzicem świata, ale od usprawiedliwienia z wiary. I stąd to dziedzictwo zależy od wiary, by było z łaski i aby w ten sposób obietnica pozostała niewzruszona dla całego potomstwa, nie tylko dla potomstwa opierającego się na Prawie, ale i dla tego, które ma wiarę Abrahama. On to jest ojcem nas wszystkich, jak jest napisane: «Uczyłem cię ojcem wielu narodów» przed obliczem Boga. Jemu on uwierzył jako Temu, który ożywia umarłych, i to, co nie istnieje, powołuje do istnienia. On to wbrew nadziei uwierzył nadziei, że stanie się ojcem wielu narodów zgodnie z tym, co było powiedziane: «takie będzie twoje potomstwo». Dlatego też poczytano mu to za sprawiedliwość. Oto słowo Boże.

EWANGELIA (Mt 1, 16, 18-21. 24a)

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza.

Jakub był ojcem Józefa, męża Maryi, z której narodził się Jezus, zwany Chrystusem. Z narodzeniem Jezusa Chrystusa było tak. Po zaślubinach Matki Jego, Maryi, z Józefem, wprawdzie nim zamieszkali razem, znalazła się brzemienną za sprawą Ducha Świętego. Mąż Jej, Józef, który był człowiekiem prawym i nie chciał narazić Jej na zniesławienie, zamierzał oddalić Ją potajemnie. Gdy powziął tę myśl, oto anioł Pański ukazał mu się we śnie i rzekł: «Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów». Zbudziwszy się ze snu, Józef uczynił tak, jak mu polecił anioł Pański. Oto słowo Pańskie.